

Succeït

I: Era un qui només caçava animals morts i com feien olor les se'n duia. I anava vestit, no com un gitano, més! I feia olor i tots es cans, com passava, li lladraven. Sempre menava un enfilall de cans, tenia set o vuit cans. I llavor un se n'anava... de Llucmajor em pens que era, se n'anava a Sineu cada dimecres i s'egua, en pic que havia passat ell, ja anava cap alt bufant.

C: De pudor?

I: De pudor! Sentia s'olor. I deia:

—Ja ha passat en Jolià! Ja ha passat en Jolià!

I feia totes ses fosses en es cementeri. [...] En pic que se'n moria cap, anava a fer sa fossa.

C: I què era que va aplegar una malaltia?

I: Una... sí! Es tétanos i no li entraren. De sa brutor que duia, es tétanos no li entraren.

Col·lectora: Maria Antònia Sureda Picornell (curs 2013-2014)

Informant: Miquel Sureda Servera, 77 anys, Pina